

пачи, защо то обичајтъ да закопавјатъ мртвите мышките и крътици, за да ги ядатъ кога изгнаватъ.

Свѣтулка та има на тѣло то си две капки, които свѣтуватъ въ темнина та, и за това се зоватъ свѣтулки.

Соячка та е брашненъ червій, и се нахожда повѣчъ въ житница тѣ на хлѣбари тѣ и по воденици тѣ, и е най сладка та храна на листувица та и славѣйа. Свѣтлецъ а е като скакалецъ, на кому то глава та пощѣмъ свѣти като фенеръ.

Дръвеници тѣ живѣятъ по открыти места и въ ющи тѣ, и сѣдятъ повѣчъ то въ дръвета та но гдѣ и да се намиратъ вонеятъ.

Дръянъ тѣ вѫшки се ленїкатъ на купчини по стъркове тѣ на растениета та.

Неперуды тѣ не живѣятъ много: носијатъ яйца, отъ които слѣдъ време се извличатъ млади гъсеници. Вообще ги дѣлнатъ на дневни и нощи.

Гъсеница та е длъга и съ много крака животина, която се види май като червикъ, кожа та на нѣкои е безъ козина и гладка: но на много е покрита съ трънѣ, кости, а нѣкои иматъ на упашката жило и много още обиваватъ въ мрежа бабочката на която се преобращатъ и която се види като паужина.

Рацы тѣ сѫ покрити съ корава кость, живѣятъ въ вода та, мѣнуватъ сяка година кость та си, и достигатъ до длъбока старостъ; иматъ на нозѣтъ си ногти, и по крема каменѣе, които се зважатъ рачини; ако имъ пресече нѣкой нозѣ тѣ или ногти тѣ, израстватъ имъ други млади.

14. ЧЕРВИ.

За Червіи тѣ твърдѣ малко знаѣж за сега да кажатъ: тія нематъ нито кости, нито кръвь, но само бѣль сокъ.